

КОЗАТА И ЗАЕКЪТ ОСЕТИНСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Иван Троянски, 1976

chitanka.info

Живеели някога един старец и една бабичка. Имали една дъщеря. Добитъкът им бил само една коза.

Веднъж старецът тръгнал нанякъде и поръчал на дъщеря си да закара козата в степта и да я пасе до насита.

Девојката закарала козата в степта, напасла я до насита, а след това я докарала в къщи. Вечерта старецът попитал козата как са я пасли. „Лошо!“ — отговорила тя. И старецът пропъдил дъщеря си.

На другия ден поръчал на жена си да пасе козата. Тя закарала козата, напасла я, а вечерта я докарала в къщи. Старецът попитал козата как са я пасли. Тя казала, че и бабичката я пасла лошо. Старецът изпъдил от къщи и жена си.

На третия ден старецът се преоблякъл и сам закарал козата на паша. Пасъл я хубаво, козата се наяла с трева до насита. Вечерта я докарал в къщи, облякъл старите си дрехи и попитал козата как я пасъл старецът. Тя и за него казала, че я пасъл лошо и не се наяла с трева.

Тогава старецът вързал козата и отишъл да наточи ножа, за да я заколи. Докато точил ножа козата скъсала връвта и избягала в гората. Там влязла в къщата на заека и се покачила на печката. Вечерта заекът се върнал, видял козата и не посмял да влезе у дома си. Седнал на прага и заплакал.

Край него минала мечката, попитала го:

— Защо плачеш?

Заекът ѝ разказал за нещастieto си и мечката седнала до него. Появил се вълкът, попитал заека:

— Какво ти се е случило, защо плачеш?

Заекът разказал и на него за нещастieto си. Вълкът му изразил съчувствие и седнал до него — с нищо друго не можел да помогне.

На края се появил петелът и също попитал заека:

— Какво ти се е случило, защо плачеш?

Когато заекът му разказал за нещастieto си, петелът застанал пред вратата и три пъти изкрещял с цяло гърло:

— Ку-ку-ри-гу-у-у!

От уплаха козата паднала от печката, краката ѝ се счупили и тя се разделила с живота. Заекът и другарите му хубавичко се гостили. Изяли тлъстото козе месо, а за бабичката останали само краката и рогата.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.